

சிறியர் :
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை
ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

REPUBLIQUE FRANÇAISE

Liberté - Egalité - Fraternité

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISANT LE JEUDI

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
TAMIL PANDIT
JAFFNA
CEYLON.

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction:—

RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM NO. 4, Pondichery.நீத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது. குறள்.

காளிங்காலம்:—

அம்பலத்தாடே ஜீயர் மடத்து வீதி,
நே. 4, புதுவை.

VOL. I.

{ புதுவை, பவு-ஞஸ் புரட்டாசி-மீ கக எ (4-10-34) }

No. 45.

திருமந்திரம்

போற்பாதங் காணலாம் புத்திர ருண்டாகும்
போற்பாதத் தானையே செம்புபோன் னயிமே
போற்பாதங் காணத் திருமேனி யாயிமே
போற்பாத நன்னடஞ் சிந்தனை சோல்லுமே.

சோல்லு மோருகூட்டிற் புக்குச் சுகிக்கலா
ங்கல் மடவார் நயந்துட னேவருஞ்
சோல்லிலும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடுஞ்
சோல்லுங் திருக்கூத்தின் சூக்குமந் தானே.

சூக்கும மென்னு யிரஞ்சேபித் தாலுமேற்
சூக்கும்மான வழியிடைக் காணலாஞ்
சூக்கும மான வினையைக் கேடுக்காலஞ்
சூக்கும மான சிவனதா னந்தமே.

மட்டவிழ் தாமரை மாதுஙல் லாஞ்ட
ஞேட்டி யிருந்த வுபாய மறிகிலர்
விட்ட வேழுத்தை விடாத வேழுத்துடன்
கட்டலீல் லாருயிர் காக்கவல் லாரே.

ஆலய மாக வமர்ந்தபஞ் சாக்கர
மாலய மாக வமர்ந்தவித் தூலம்பே
ராலய மாக வருகின்ற சூக்கும
மாலய மாக வமர்ந்திருந் தானே.

நாவியின் கீழது நல்லவேழுத் தொன்று
பாவிக ளத்தின் பயனறி வாரில்லை
யோவிய ராலு மறியவோன் ணத்து
தேவியுங் தானுங் திகழ்ந்திருந் தானே.

திருவருள் தலை

காலமுன் டாகவே காதல்சேய்
தய்மின் கழுதீய
காலமுன் டாலேடே நான்முகன்
வானவர் நன்னேரிய
கூலமுன் டாணங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அழியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குதின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

(திருவாசகம்.)

வித்தகம்

புதுவை,

பவ-ஞஸ் புரட்டாசி-பி 19-

தால சூக்கும சம்பந்தம்

தால சூக்கும சரீரங்களின் இபல் பைப் பூரணமாக அறிந்து கூறுதல் தத்துவப் பெரியார்க்கே யன்றி எம்போலிய சீவர்களுக்கு எளி தன்று. இவ்உண்மையை உலகினர்க்கு விளக்கிக் காட்டுவதும் அன்னதே. எனினும் அவற்றின் அங்கியோங்கிய சம்பந்தம் சருதிப் பிரமாணா கொண்டு ஈண்டு ஒரு சிறிது காட்டப் படுகின்றது. உண்மையை நாடி உய்த அரைப்பது அறிஞர் கடன்.

கனத்தன்மை உடைமையினால் தடித்துத் தூலமாய்க் கட்டுலனுக்குத் தோன்றும் சரீரம் தூலசரீரம் எனப் படும். இதனின் வேறுகாத நண்ணும்பு சூக்கும சரீரம் எனப்படும். தால

த்துக்கு வித்தாய் அதனை விளங்கச் செய்வது சூக்கும். சூக்கும் விளை வேற ஏறத் தூலமும் விளைவேறும். இரண்டும் ஒருங்கே விளைவேறும். ஆனால் உலகியல் இவ்வாறன்று. நிறை முறை இல்லாத ஒழுக்கங்களாலும் அவற்றை ஆகும் அவச்சலனங்களாலும் சூக்குமத்தை அனு அனுவாக்க கெடுத்துக்கொண்டே போய் இறுதி யில் அச் சூக்குமத்தைத் தூலத்தோடு சேர்ந்து நாசமடையச் செய்வதே உலகியலாகுப். தால சூக்குமங்கள் விளைவேறுதற்குரிய சாதகங்கள் குருவருளால் அறிதற்பாலன். வேதாகம கட்டக்களாகிய இப் பயில்வுகளும் சீவர்கள் சடபேதம் கர்மபேதம் என பனவற்றிற்கு ஏற்றனவாய்த் தூலமும் சூக்குமமும் என இருவகையினாவதும்.

சூக்குமம் விளைவேறுவது என்ன எப? கவேதாகவதற உபநிடதம் கூறுவதற்கு ஒப்ப, சீவர்களது மத்தகரூபமுத்தே “மஸ்திஷ்கம்” என்னும் மத்திய பாகம் அமலம் பெறவேண்டும் என்று கூறப்படும். இத்தகைய அமலம் சித்தித்தற் பொருட்டு உடலகத்து விளங்கும் தாதை தாள் அறவீசப்படவேண்டும். இப் பெற்றி வாய்க்கப் பெற்றவனே சண்டி-சண்மூலங்கள் சண்டேஸ்வரன். இவனுக்கே வீடுபேறு எனினு ஆப்; உரியதும் ஆம். பின்வருப திருமூலர் திருவாக்கு இவ்உண்மையை கன்று புலப்படுத்துகின்றது.

திருமந்திரம்

ஒன்றன்டு தாமரை யொன்மலர் மூன்றுள தன்றுதை தாஞ்சு மிரண்டூள காயதது ஜைருக்க காய்ச்சிப் பதஞ்செய வல்லார் [கட்கின்றேசௌ ரீசை யெய்தது மாமே.

(ஷீ 8ம் தா. அடிதலை அறியும் திறம் [கூறல் செ. 8.]

[காய்ச்சிப் பதஞ் செய்தல் - அழுக்கை அழுக்கென்னும் அதிக நிறையை - கனத்தன்மையை - பொறையைசிதைத்தல்]

மெய்யிட்யாரெல்லாம் இப் பெற்றி கைகூடப் பெற்றவரே யாவர். இக் செய்யுளின் உண்மைப் பொருளும் சண்டேக்ரர் வரலாறு என வழங்கும் கற்பனையின் பெற்றியும் உண்மையும் அமயம் நேரும்போது விளக்கமுற உரைக்கப்படும்.

பின் வரும் பிரபல சருதிப் பிரமாணம் சூக்கும சரீர இயல்பை நன்று வற்புறுத்துக் கூறுதல் கண்டு கொள்க:

பிருகதாரண்ய உபநிடதம்

“ஆகாசம் வாயு அக்கினி ஜலம் பிருதி திவி என்பன பஞ்ச பூதங்கள்; தேதி திரம், துவக்கு, இரசனம், கிராணம் சூரோத்திரம் என்பன பஞ்ச இந்தி ரியங்கள்; பிராணன், அபானன், சமானன், வியானன், உதானன் என் பன பஞ்சப் பிராணங்கள்; மனம்; “இப்பதினாறு கலைகளின் கூட்டத்தை “வேதமுணர்ந்த பெரியார் துக்கும் சரீரம் என்பர்.

“வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, “உபத்தம் என்பன பஞ்ச கண்மேக் “திரியங்கள்; சூரோத்திரம், தொக்கு, “சக்ரம், ரசனம், கிராணம் என்பன பஞ்ச ஞானேந்திரியங்கள்; மனம், “புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன “அந்தக்கரண சதுஷ்டயம்

“இவ் எல்லா வாக்காதிகளும் சூக்கும் சரீரத்தின் அவயவங்களாம். இவ் வாக்காதி அவயவங்களும் பிரஹ்ம “லோகத்தின் கண் இராகின்ற ஜங்கம் “ஜீவர்கட்கும் மனுஷ்ய லோகத்தின் “கண் இராகின்ற ஜங்கம் ஜீவர்கட்கும் “சமானங்களோயாம். சில இடங்களில் “வெளிப்படுதலின் குறைவு மிகுதிக் “ளைக் குறித்து அவற்றின் விஷமத் “தன்மையுப் தோற்றுப் பாக்கு முதலாகப் பிராணன் ஈருய்ச் சூக்கும சரீரத்தின் எத்துணை அவயவங்கள் “உள்ளோ, அவை மனுஷ்யர்தி ஜங்கம் “சரீரங்களில் இருப்பனவே போல “தரு முதலிய தாவர சரீரங்களிடத் “நும் உள். ஆனால் மனுஷ்யாதி சங்க

“மர்களிடத்தே அவ் வாக்காதி இந்தி
“நியங்களின் வெளிப்படுதல் உண்டா
“தலே போல, தரு முதலிய தாவர
“சரீரங்களின்கண் அவற்றின் வெளிப்
“படையான வெளிப்படுதல் உண்டா
“தல் இல்லை. ஆதலால் தரு முதலிய
“தாவர சரீரங்களும் மனுஷ்யாதி ஐங்
“கம சரீரங்களுக்குச் சமானங்க
“ளாம்.”

மேலே காட்டிய பிரமாணத்தால் சூக்கும் சரீரம் என்பது தூலத்தை வேற்று என்பதும், தூலம் பழுத டையுமாயின், சூக்குமமும் பழுத டைந்து அத் தூலத்துடன் ஒருங்கே அழியுமன்றி, அத்தூலத்தை விட்டு வேறாக நிற்கமாட்டாது என்பதும் வெள்ளிட மலையாம். ஆகவே தூலம் பினாவியலடைந்த பின் உயிர் சூக்கு மத்தோடு பிரிந்து வேறாக நிற்றலும் முத்தியடைதலும் அசம்பாவிதமாதல் கண்டு கொள்க. தூல சூக்குமங்கள் அங்கியோங்கிய சம்பந்த முடையன. தூலத்தை ஒம்புதலாற்றுன் சூக்குமம் விளைவேறுகின்றது. தூலம் பழுத டைந்தால் சூக்குமம் பழுதடைகின்றது. பிருதிவி ரூப அன்ன காரியமே மனம் எனவும், ஜல காரியமே பிராணன் எனவும், ஆதலால் தூலத்தை விட்டுச் சூக்குமம் இருக்க முடியாது எனவும் சாந்தோக்கியம் விரிவுற விளக்கி வற்புறுத்துகின்றது. பலர்க்கும் பயன் படுமாறு அதனையும் இங்கே காட்டுதும்:

சாந்தோக்கிய உபநிடதம்

“.....அன்ன ஜலத்தை உண் நூம் தேகதாரிகள் எத்திரிவித ரூப (முன்று பாகமாய் அமைந்த) அன் னத்தைப் பக்ஞாம் செய்வரோ அவ் இரண்டும் ஜடராக்கினியின் சம்பந் தத்தானே மன் முதலிய முன்று ரூபத்தானே மூவகையாம்—இவ் வாறு முன்று விபாகத்தை அடை ந்த அன்ன நீரின் தைசஜ (அக்ஶிநி) பாகமும் சூக்காம மத்தியம் தூலம் என மூவகையாம்.

“முதலோ வாக்கு வடிவாய்ப் பரி “ணமிக்கும். மத்தியமோ மஜ்ஜை “வடிவாய்ப் பரினமிக்கும். கடை “யதோ என்பு “வடிவாய்ப் பரினமிக் ‘கும்.

“ஆங்கே ஜலீய (நீர்) பாகமும் மூவ “கையாம். முதலோ பிராண வடிவ “மாய்ப் பரினமிக்கும். இடையதோ “இரக்த வடிவமாய்ப் பரினமிக்கும். “கடையதோ மூத்திர ரூபமாய்ப் பரி “ணமிக்கும்.

“ஆங்கே பண்ணின் (பிருதிவி) “பாகமும் மூவகையாம். முதலோ “மன ரூபமாய்ப் பரினமிக்கும். இடை “யதோ மாம்ஸ ரூபமாய்ப் பரினமிக் ‘கும். கடையதோ மல ரூபமாய்ப் “பரினமிக்கும்.

“வாக்குத் தேயுவின் காரியம்; பிராண் நீரின் காரியம்; மனம் மன் “ணின் காரியம் என்றும் அர்த்தத் “தைக் கேட்டுச் சுவேதகேது ஆனவர் “தந்தைபால் வினவியதாவது:—ஹே! “தந்தையே! அன்ன ஜலாதி ரூபத்தை “அடைந்த தேயு முதலிய முப்பூதம் “அத்தியந்தம் தூலமாம். வாக்குப் “பிராணன் மனம் என்றும் முன்றும் “அத்தியந்தம் சூக்காமாம். அந்தத் “தூலத்தினின்று இந்தச்சூக்காம உற் “பத்தி சம்பவியாதாம். ஏனெனின், “சண்டுச் சமான இயற்கையை “யுடைய நாலாடை முதலியவற் “நிற்கே பரஸ்பரம் (ஒன்றுக் “கொன்று) காரண காரிய பாவம் “காணவருகின்றதன்றி மாருயவற்றி “ற்கு இன்றும் ஆதவின், முற்கறிய “பொருளைத் தாங்கள் அடியேன் “பொருட்டு மீண்டும் அதன் வாஸ்தவ “சொருப ஞானம் உண்டாம் வண்ணம் “யுக்திகளானே கூறவேண்டும்.

“இவ்வாறு பிதாவைக் கேட்ட “போது அவர் கூறியதாவது:—ஹே! “சுவேதகேது ஆவே! தூலத்தினின் “றும்சூக்காம உண்டாவதில்நீதிருஷ் “டாந்தத்தைக் கேள்:—“கனத்தன்

“மையானே ஸ்தாலக் தன்மையை “அடைந்த தயிர், மோர் நூரை நேய் “என்னும் முன்று சூக்காம ரூபமாய்ப் “பரினமத்தை அடைவதே போல “அன்ன ஜல பாவத்தை அடைவற்ற “தேயு நீர் மண் என்றும் முன்று “தூலாதமும் வாக்காதி சூக்காம ரூபமாய்ப் பரினமத்தை அடையும். “கடைந்த தயிரின் சூக்காம அம் “சம்நெய் வடிவமாய்ப் மேற்றேயத்தை “அடைவதே போல, அன்ன ஜல ரூப “மாய் ஜடராக்கினியின் கண்ணே “(வயிற்றில் உள்ள அக்கினி) இருக்கும் “தேயுவாதி மூன்றி நிறுத்தும் “முறையே வாக்காதி முன்றன உபா “தான் காரண ரூப சூக்காம அம் “மும் மேற்றேயத்தை அடையும். “இவ்வாறு தேயுவாதி தூலங்களின் “றும் வாக்காதி முன்று சூக்காமம் “உண்டாம்.”

“இவ்வாறு தந்தை கூறவே மீண் “டும் மெந்தர், ஹே! தந்தையே! முன் “தாங்கள் வாக்கென்கண்ணே தேயு “ரூபத்தன்மைக்கறியது, நீரால் தேயு “வின் பராபவம் காண வருவதே “போல இத் தேகத்தே ஜல ரூபக்கப “தாதுவின் விருத்தியானே தேயுவின் “பராபவம் (கெடுதி) ஆம் போது சர்வ “தேகதாரிகளின் வாக்கும் சிதிலம் “(மறைவு—தடை) ஆம். கப தாது “விருத்தி இன்றுயின் அவ் வாக்குப் “புடமாய்ப் (வெளிப்படையாய்) புலப் “புடும் என்றும் உடன்பாடு எதிர் “மறைகளானே சம்பவிக்குமாயினும், “பிராணனிடத்தே ஜல காரியத் தன் “மையும் மனத்தே. பிருதிவி ரூப “அன்னகாரியத் தன்மையும் எவ்வாறு “நிச்சயிக்கக் கூடுப? வாக்கீற் போல “பிராண மனங்களில் ஓர் உடன்பாடு “எதிர்மறையைக் காணுமே என “வினவ, அவற்றின் கண்ணும் உடன் “பாடு எதிர் மறையைக் காண்பிப்பவ “ராய்த் தந்தை இவ்வாறு கூறுவாரா “யினர்:—ஹே! சுவேதகேதுவே! “சுரோத்திராதி ஜின்து, (ஞானேந்தி “ரியம்) வாக்காதி ஜின்து, (கர்மேந்திரி “யம்) ஆகாசாதி ஜின்து, (பஞ்ச பூதம்,

“பிராணன் என்னும் பதினூறு தத்துவம் சமுதாயம் தப்தலோக பிண்டம் “(அக்கினியில் காய்ச்சிய லோகக் “கட்டி) போல சேதன தாதாத்மிய “(அறிவு மயமான) சம்பந்தத்தோடு “குடியதாய்ப் புருடனெனக் கூறப் “படும் சந்திர தேவதை வாய்ந்த “மனத்தை முக்கியமாக உடைய புரு “டனுக்கு வேத வேதாக்கள் பதினூறு “கலை கூறினார்கள்.

“என்னுத் தினந்தோறும் போஜனம் “செய்யும் அன்னத்தினின்றும் உண் “டாயம்பேலுவிருத்திகளின் உபாதான “காரண ரூப சத்தி விசேஷமே கலை “எனப்படும். ஒவ்வொரு தின அன்ன “பக்ஷணத்தானே மனத்தே ஒவ்வு “வொரு கலை உண்டாம். அன்னம் “உண்ணுதவனுக்கு ஒவ்வொரு தின “த்தே ஒவ்வொரு கலை குறையும். “பதினூறு நாள் வரை அன்னம் உண் “ஞானியின் சர்வ கலைகளும் அழியும். “இப் பொருளில் சிறிது மாத்திரமும் “நீ ஜியமுறைதே. ஆனால் இவ்வள்ளுவா “விடயமும் நோயற்றவனிடத்தே போ “ரூந்தும். நோயற்றவன் பாலோ, “வாத பித்தாதி தோடத்திற்கே அச் “சக்தி ஆம்.

“இப் பிராணன் நீரின்றி ஒரு தின “மாத்திரமும் இத் தேகத்தே நிலை “பெருதாம். பிராணன் போன பின்பு “அவ் உடன்பாடெதிர் மறை “கள் அறிய முடியாவாம். ஆதலின் “அதனை அறிவதில் உபயோகியாகிய “பிராணனைக் காக்கும் பொருட்டு நீ “நிரை உன் இச்சைப்படி பானம் “செய்; ஆனால் அன்னத்தைப் பதி “ஷைந்து தினம் வரை பக்ஷணம் செய் “யாதே. செய்பாயாபின் நீ சுயமே “அவற்றை நிச்சயம் செய்து கொள் “வாய் எனத் தந்தை கூற, அத் தந் “தையின் ஆணையை அங்கீரித்துப் “பதினைந்து நாள் வரை அன்னம் “உண்ணவில்லை. பின் மீண்டும் தந்தை “பால் வந்துற்றனர். பசியால் இளைத்த “மனத்தை உடைய சுவேதகேது தன் “சமீபத்தே வந்ததைக் கண்டு கூறிய “தாவது:—

“ஹே! மைந்த! நீ முன் இருக்குமுத “லிய வேத பாட அர்த்த அத்திய “யனம் செய்திருக்கின்றும் அல்லவா? “அவற்றை என்முன் கூறுதி எனக் “கூறக் கேட்ட மைந்தர் முன் படித்த “வேதங்களைச் சிந்தித்த போதிலும் “அக்கால் சிறிது மாத்திரையும் மன “தில் வரவில்லை; பின் வெட்கமுற்றவ “ராய்க் கூறுவாராயினர்:—“ஹே! தந் “தையே! முன் படித்த வேதங்கள் “இப்போது எனக்குத் தோற்ற “வில்லை; மற்றே, ஒருவன் நெடுங் “காலம் வரை ஆராதித்த மந்திரம் “அவன் பாக்கியம் கூடியமாகவே நிட “பலமே யாவதே போல, யான் முன் “செய்த வேத அத்தியயனம் எல் “லாம் நிட்பலமேயாயது” என மைந் “தர் கூறப் பசியை யுடைய அவரை “நோக்கித் தந்தை கூறியதாவது:— “ஹே! சுவேதகேதுவே! நீயும் அன் “நத்தை உண்ணுதி; உண்ட பின் “சர்வ வேதார்த்தத்தையும் முன் “போலவே உணர்வாய். ஒங்கி எரியா “நின்ற அக்கினி காஷ்டாதி இந்தனம் “அழியின் மின்மினிபோன்ற அக்கினி “யின் பொறிக்கணம் எஞ்சம். அது “ஞேனே முன் அழிலிற்போல மகா “காஷ்ட தாக ரூப காரியம் உண்டா “காத்தே போல (பெரிய விறகுகளை “இட்டால் எரிய முடியாது என்பது) “பதினைந்து நாள் வரை அன்னம் “உண்ணுமையின் நின் மகை சிறிது “மாத்திரையும் பொருளறிவதிலும் “நினைவு உறுவதிலும் ஆற்றல் அற்ற “தாய் தாதலின், நீயும் அன்னம் “உண்டு மனத்தின் கலைகளின் விருத்தி “செய்து கொள்; மீண்டும் என்பால் “வருதி” எனக் கூறிய தந்தை வச “நத்தை உட்கொண்டு போஜனம் “செய்து மீண்டும் பிதாவின் பால் வந் “தனர். வந்த மைந்தரைத் தந்தை “மீண்டும் முன் படித்த வேத அர்த் “தங்களை வினவினர். சுவேதகேதுவும் “யாவும் கூறினர்.

“இவ்வாறு அன்னம் இலதாகவே “மனமும் இலதாகும் என்னும் வியதி

“ரேகத்தை (எதிர்மறை) அக்கினியின் “திருட்டாந்தத்தானே கூறி, பின்பு “அன்னம் இருப்பின் மனமும் இருக்கும் என்னும் அன்வயத்தை (உடன் “பாடு) அவ் அக்கினி திருஷ்டாந்தத்தானே (உதாரணத்தால்) கூறுப் “வராய் இங்கனம் இயம்பத் தொடங்கினார்:—ஹே! சுவேதகேதுவே! மின் “மினிக்குச் சமானமாய சூக்ஷம் அக்கினி நுண்ணிய காய்ந்த திருணங்களை (துரும்பு; புல்) இடுவதான் “பையப் பைய விருத்தியை அடைவற் றப் பெரிப் காய்ந்த விறகையும், சர “விறகையும் தகிப்பதேபோல, ஆகா “ரம் கவருமுன்பு ஒரு கலைமாத்திரம் மாய் எஞ்சி நின்ற நின் மனம் இப்போது ஆகாரம் கவரவே மீண்டும் “சர்வஞ்ஞுத்தன்மையை அடைவற் றது. இவ்வகையா அன்வய வியதிரே “கத்தானே (உடன்பாடெதிர்மறை) “நீயும் மனத்தின் கண்ணே அன்னம் மய நிச்சயம் செய்க. வாக்கிலும் மன “திலும் அன்வய வியதிரேகத் தானே “நீ தேயுமயத் தன்மையையும் அன்னம் மயத் தன்மையையும் நிச்சயம் செய் “ததேபோல, பிராணனிடத்தும் நீ “நீர்மயத் தன்மையைநிச்சயம் செய்தி. “ஏனெனின், அன்னமின்றி மனம் “கூடியமாவதே போல, நீரின்றிப் பிராணன் கூடியமாம்.”

இச் சாந்தோக்கிய உபநிடதச்சுருதி நுதலிய பொருள் என்னை? நமது சரீரமாகியஇவ் உடம்பே முத்தியடைதற்குரிய உந்தமான இன்றியமையாச் சாதனம் என்பதும், தூலத்தோடு அபேதமாகக் கூடிக் குழமுக்கிருக்கும் குக்கும் சரீரம் என்னும் குக்கும் நிறை விளைவேற்றற் பாலது என்பதும், இவ் விளைவிற் குரிய நிறையைப் பயில வேண்டிய முறையே ஆசானால் அளிக்கற்பாலது என்பதும், இதுவே தவத்திற்கு முதற்படி என்பதும், அன்னமும் தண்ணீரும் தூலகுக்கும் உடம்புக்கு இன்றியமையாதன என்பதும், தூலம் இல்லாமல் குக்கும் இருக்க முடியாது என்பதும் நன்று வலியுறுத்தப்பட்டன அல்

வலா? அன்ன காரியம் மனம் என்பதும் ஜலகாரியம் பிராணன் என்பதும் வெள்ளிடை ஆயின அல்லவா? சுவே தாசுவதர உபநிடதம் கூறிப் பீலக்கணமுடைய சூக்கும சரீரம் தூலத் தோடு அபேபதமாய்க் கூடிக் குழைந்து இருகின்றது என்பதும், தூலம் வேறு சூக்கும் வேறு அன்று என்பதும் நன்று புலப்படுகின்றன அல்லவா? தூலம் ஆக்கமடையவே சூக்குமமும் ஆக்கமடையும் என்பதும், தூலம் பழுதடையவே சூக்குமமும் பழுதடையும் என்பதும், தூலம் பின்வியல் (மரணம்) அடையுமாயின் அதனேடு சூக்குமமும் அழிந்துவிடும் என்பதும் நன்று வலியுறுத்தப்பட்டன அல்லவா? இன்னும், முத்தி நெறிக்கெனச் சமைந்தான் ஒருவன் முன்னிலை ஆசானிடத்தில் பெற வேண்டிய கருவி இன்னது என்பதும், அக்கருவியைக் கைக்கொண்டு ஆசா நடிக்குத் தற்சுதந்தரத்தை அர்ப்பணம் செய்து பயில வேண்டியது ஒன்றைப் பயின்று பயின்று மதிவைராக்கி யம் என்னும் கொம்பைப் பிடித்து அநந்த சென்மங்களில் ஈட்டிய இருவினைப் பயன்களை அதுபவிப்பதனால் மனம் பராக்குறுமல்—சலிப்புறுமல் ஆசானிடத்துப் பூரண நம்பிக்கை வைத்தற்கு உறு சான்றுகத் திவலை யேனும் தன் அநுட்டான விதிகளில் இழுக்குறு வண்ணம் ஒழுகி அடைய வேண்டிய நிலையை—தடத்தைக் கண்டு,

“வீடு பெற நில்”

என்று பாட்டி அருளிய வேத சூத்திரத்துக்கு இலக்கியமாகி அந் நிலையில் நிற்க வேண்டும் என்பதும் இச் சாந்தோக்கிய சுருதியால் நன்று புலப்பட நிற்றலும் அறிதற்பாற்று.

தூல சூக்குமங்கள் அழிந்து படாது அமலமடைந்து காரணத்தில் ஒடுங்குவதே நிவிர்த்தி முறையாகிய முத்தி நிலையாகும். முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் அருளாய் மாற்ற மடைத்து வீடாக்குவதே மெய்யடியார் ஒழுக்கம்

வரும் திருமூலர் திருவாக்கால் நன்று வலியுறுத்தி நிலைநாட்டப்பட்டது.

திருமந்திரம்.

சித்தர் சிவலோக மிக்கே தெரிசித்தோர் சத்தமுன் சத்தமுடிபுங் தம்முட் கொன் [தோர்] சித்தர் சிமலர் நிராமயர் நின்பர முத்தர்தம் முத்திமுதல் முப்பத் தாறே.

(ஷ. 1ம் தங், உபதேசம் செ. 13.)

தன்னிலையாகி உடலுபிர் அமலமடையப் பெற்ற மெய்யடியாராகிய சித்து மூர்த்திகளுக்கு முன்னிலையாகிய மாயாப் பிரபஞ்சமும் அமலமடைந்து சிவமயமாகும்—சிவலோகமாகும். (சத்தமுடிபு—ஒலிகட்கல்லாம் பிறப் பிடமாகிய நாகப்ரீடம்—நாதாந்தம்.) இவர் உடலில் உள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் அமலமடைந்து அருள் வடிவாய் வீடாகும்.

திருவாசகம்

“அருட்பெருங்தியின் அடியோம் அடிக்குடில் ஒருத்தரும் வழாமை ஒதிச்சினன்.....”

(திருவண்டப் பகுதி)

எனவும்,

திருவாய் மொழி

“ஏங்காள் எம்பெருமான் உன்றனக்கு அடியோமென்றெழுத்துப்பட்ட அஞ்சாளே அடியோங்கள் அடிக்குடில் வீசிபேற்றுயிங்தது கான்”

எனவும் அருளப்பட்டனவற்றை நோக்குக. சரீரமாகிய இடமேபாசம் நீங்கி—மலம் விமலமாய் அமலமாய் அருளாய் வீடாகும்—முத்தி முதலாகும் என்க. தன்னிலை முன்னிலைகள் ஒன்றாக யாண்மீடு நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் அருளேயன்றி முத்தி முதலாகிய வேறு வீடு எது? உடல் அருள் வடிவான சத்தியாகும். அதனைப் பிரியாது அதனின் வேறாகத் தயிர் சிவமாகும்—சிவாங்கமாகும் என்க. முதல் இடம் வீடு பதி என்பன ஒன்றே. தூல சூக்குமங்களை விமலமாய் அமலமாய் அருள் வடிவாய் மாற்றுவதே வீடாக்குவதே மெய்யடியார் ஒழுக்கம்

சாதயோகம் என்க. உடல் நித்தி யத்துவம் பெற்று முத்திமுதலாகாது பின்வியலடையுமாயின்வீடில்லை என்பது—பிறவி நெறியே உள்தாகும் என்பது சொல்லாமலே அமையும். இதனை உணர்த்துதற் கண்றே பின்வரும் வேதவாக்கு எழுந்த தென்பது.

திருமந்திரம்

முப்பது முப்பது முப்பத்தறவரும் செப்பமதினுடைக் கோவிலுள் வாழ்வர் செப்பமதினுடைக் கோவில் சிதைந்தபின் ஒப்ப அனைவரும் ஒட்டடெடுத்தாரோ.

(ஷ. யாக்கை நிலையாமை செ. 12)

தூலம் பின் வியலடைந்து அழியுங்கால் சூக்குமமும் அழிந்துவிடும் என்பது இவ் அரிய மந்திரத்தால் வெள்ளிடை ஆயிற்று. “உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர், திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும்மாட்டார்...” (திருமந்திரம்) என எம் அண்ணல் வற்புறுத்தியதும் அறிக. “முத்தி முதல்” எனப்படும் இவ் உடம்பு அழியுங்கால் உணர்ச்சி வடிவான சீவன் கர்மாநுசாரமான—வினைவடிவான பிறதோர் பிண்டத்தைப் பற்றுவதே யன்றி அதற்கு வேறு ஆதாரம் இல்லை என்பது இம் மந்திரத்தால் வலியுறுத்தப்பட்டது. முப்பது முப்பது முப்பத்து அஹவர்—தொன்னாற்றுற தத்துவங்கள்; முப்பத்தாறின் விரி. “கோயில் சிதைந்த பின் ஒப்ப அனைவரும் ஒட்டடெடுத்தாரே” என்றதனால் உடல் பின்வியலடையவே தொன்னாற்றுற தத்துவங்களும் அழிந்தமை கூறப்பட்டது. இவ்வாறு உடன்பாட்டானும் எதிர்மறையானும் “முத்தி முதல்” என்பது—வீடு என்பது தத்துவக் கூட்டுறவினையாய் சரீரமேயன்றி வேறு இல்லை என எம் அண்ணல் பசு மரத்து ஆணிபோல நன்று நிலைநாட்டி வற்புறுத்தியமை கண்டு கொள்க. சாததிரப் பெயர் பூண்டு தற்காலம் வழங்கும் நால்கள் இவ் உண்மையைக் கூறவில்லை. தூலம் வேறு சூக்கும்

வேறு எனவும் அஃதாவது தூலம் பின்னவியலடைந்த பின் உயிர் சூக்கு மத்தோடு பிரிந்து வேறாக நிற்கும் எனவும், வேறு உலகங்களுக்குச் செல் அலும் எனவும், காயம் பின்மாகிக் கழி ந்த உயிர் முத்தி யடையும் எனவும் கருகின்றன.

தத்துவப்பெரியார் கண்டு கொண்டு உண்ட அனுபவம் சாத்திரங்களை எழுதியவர்களுக்கு ஒரு சிறிதாவது அமையவில்லை—அமைய முடியாது என்பது சொல்லாமலே அமையும்; அவர்கள் சரீரம் பின்வியலடைய இறந்து பிறவி வலைப்பட்டவரே வெள்ளிடயாகவின்.

தூல சூக்குமங்கள் பிரிப்பாது ஒன்றுயிர் நிற்பன வாதலால் இரண்டும் ஒருங்கே அமலமடையும்.

“தமிழ்நாடு” என்னும் தினசரிப்பத்திரிகையில் 1929 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மீ 4-ம் தேதியில் வெளிவந்த ஒரு விஷயம் இயைபு பற்றி இங்கே காட்டப்படுகின்றது:

குற்றத்தை தடுக்க ரண சிகிச்சை
பண்டிதர் ஆராய்ச்சி
லண்டன், 1929 மார்ச் 1

“லண்டனில் உள்ள பண்டிதர் எம். லோ (என்பவர்) வேஸ்ற் மினிஸ்ர் “வில் செய்த பிரசங்கம் ஒன்றில் கூறி “யதாவது:

“மனிதர்கள் எண்ணங்களை மின் “சார சக்திக்கு உவமையாகக் கூற “லாம். அதற்குச் சலனம் உண்டு. சில “ஆராய்ச்சி முறையால் மனிதர்களின் “கெட்ட எண்ணங்களை நாம் அறிந்து “கொண்டு அதற்குத் தகுந்த தன் “டனையை விதிக்கலாம். குற்றம் செய் “யும் மனிதர்களை அவ்வாறு செய்யாத “படி ரண சிகிச்சை மூலம் சோஸ்தப் “படேதி விடலாம்.”

இதனால் பெறப்படுவது யாது? தூல உறுப்புக்களின் பஞ்சீரணப் பெட்டினால், மன சரீரமாக—

ஞானமயமாக—ஞானம் (நானம்) என்னும் அறிவு மயமாக—அறிவு என்னும் உணர்ச்சி மயமாகக் கரைந்து அருவமாகும் என்பதும் அவ்வாறு அருமாக வேண்டும் என்பதுமே ஆம்.

சூக்குமம் தூலமாவதும் அங்கிலையை அடைந்தவரே அறிய வேண்டும்; பிறர் அறியவும் அவர்க்கு அறிவிக்கவும் முடியாது.

தூலம் எவ்வாறு அருவமாகி மறையும்? எனக்கடாவுலார் பலர். உரிய சாதகங்களால் அஃதாவது தாதுக்கள் நிறை பெறுதற்குரிய சூக்குமப் பயில் வகளால்—அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல் என்னுல் தூலப் பயில்வகளால்—மெளன மந்த்ராதிக்கிய வித்தை என்னும் மந்த்ர ஒலி ஆவியின் மக்கத்தான் பஞ்சீரணப் பேற்றியால், —சூக்கும கற்பமாகிய மந்திர ஒலி (நாதம்) ஆவியின் பரிசுத்தால் ஆக்கமுறும் அமல நிறையானது தாதுக்களில் பஞ்சீரணிக்கப்படும் பெட்டுக் கேற்ப, மேலே கூற்ய முன்னிலை அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல் என்னும் சாதனங்களாலாய் ஆசுத்தசத்தானது சுத்தசத்தாகத் திரிந்து, ஆரோகணத் தவப் பேறு அனு அனுவாக நிறை கொண்டு கதிக்கும் தகைமையினால் தூலம் அனு அனுவாக ஊனம் நீங்கி ஒளி மயமாக் அருவமாகிக் கரையும்; கரைந்து பல்லோரும் கண்டுவக்க சிதாகாசப்பெரு வெளியில் மறையும் என்பதனை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியதே.

தூலம் சூக்குமமான பின்னும் தூலத்தைக் காட்டாமல் சூக்குமத்தைத் தனியே காட்டமுடியுமா? தூலம் இல்லாமல் (வேறு தூலம் எடுக்காமல்) முன்னைய தூலத்தையே சூக்குமமாக்கிக் காட்டுவதா? காட்ட முடியுமா? காரணத்தை அடைந்தபின்னும் தூலம் காட்டுவதா? காட்டமுடியுமா? என்று இன்னேரன்ன சில சர்ச்சைகள் உண்டெனின், இவ்வாறு யார்யாரை வினவுவது? யாருக்கு யார் விடை இறுப்பது? சராட்டை மூவாட்டைப் பருவமடைய குழிகள் சிற்றின்ப அநுபவத்தை அறியவும் அக்குழிகளுக்குப் பிறர் அறிவிக்கவும் முடியுமா? தூலம் சூக்குமமாவதும்

சூக்குமம் தூலமாவதும் அங்கிலையை அடைந்தவரே அறிய வேண்டும்; பிறர் அறியவும் அவர்க்கு அறிவிக்கவும் முடியாது.

பக்குவமுடையவன் ஒருவனை— சுமைந்தவன் ஒருவனை—ஆசான் தெண்படுதற்குரிய பெற்ற உடையான் ஒருவனை இட்டிழுவுக்கலும்தான் மற்று எவ் வுலகிலும் தான் தேடிப் பார்ப்பினும் காண்பது அரிது என்று சித்து மூர்த்திகள் அருளியிருக்கின்றார்கள். அத்தகைய பக்குவம் உடையவனும் மேலே காட்டிய கடாக்களுக்கு விடை இறுக்கும் சூரன் ஆற்றல் உடையவன் அல்லன். ஏன்? தத்துவத்தின் சூரணப் பெட்டபைக் கானுதவன் அவன் ஆதலால் எங்குலகில் வதியும் எம்போலிய சீவர் எல்லாம் முட்டை மதியினா. அஃதாவது முட்டை போன்றவர் என்பது. திரட்சி வடிவான முட்டைக்கு என்ன தெரியும்? அதற்கு கண்காது முக்கு முதலிய அவயவங்களுண்டா? எனின், இல்லை எனவும் ஆம் எனவும் கூற ஆம், ஆம் எனின், அஃது எப்படி? அம் முட்டையுள் இருக்கும் கரு (சுக்கில சுரோணிதம்) அக்கினியால் எந்த நிறையைப் பெற வேண்டுமோ அந்த நிறையைப் பெற்றும் அது காலத்தோடு உருப்பட்டு உரட்சி வடிவான தூல முட்டை ஒட்டினின்று அவயவங்களோடு வெளி வரும். அவ்வாறே நம் சரீரத்துள் கரு உருவாட்டு அனுவாய் இருக்கும் சர்வஞ்சுத்துவமடைய ஆசானை-ஆசானுகிய மதியை அனு அனுவாய் வாலக்கிரமத்தாலாய் மேலே கூறிய சாதகங்களால் விளைவேற்றி உருப்படுத்துதற்குரிய பக்குவம் பெறுதவரே அகில சீவாகிய நாம். ஆதலால் அப்பக்குவம் பெறும் வரை நாம் முட்டை மதியை என்றே. இப்பக்குவம் வாய்ந்தவன் நுறை கோயிடில் ஒருவனைக் காண்பதுமே அரிதாகும். இப் பெற்ற வாய்ந்தவனும் மேலே கூறிய கடாக்களுக்கு விடை இறுக்கும் சூரன் ஆற்றல் உடையவன் அல்லன்.

தூலம் விளைவேறவேண்டும். இதற்குச் சூக்குமம் வலுவடைந்து எந்த நிறையைப் பெறவேண்டுமோ அந்த நிறையைப் பெற வேண்டும். சூக்குமம் என்றால் தாதுக்கள் எனப்படும். தாது என்றால் சத்து. இதனுள் யாவும் அடக்கம், தத்துவம் முப்பத்தாறும் அடக்கம். “அவை எல்லாம் ஆனது விண்டு” என்றனள் ஒளவை. உலகில் உள்ள சகல பொருள்களிலும் சத்து உண்டு. சத்தில்லாத பொருள் இல்லை. சத்தே ரஸம், ரஸமே பிரமம். இதில் தின்றே தூல சூக்குமங்கள் விரிந்தன ஆம். இதனை அமல மாக்குதலே சூக்குமத்தை விளைவற்றல் என்பது. இது “ஓஜம்”, என மாற்றமடைய இதினின்றே பிரணவ வடிவம்—சிவ வடிவம் ஆக்கமுறவது ஆம். உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றிய இவ்வடிவமே அருவமாய்ச் சிவாங்கமாவது—மீண்டுவாரா உண்மை நிலையை அடைவது என அறிதற்பாற்று. சூக்குமம் தடித்து—மத்து—சத்துவ நிறையின் ஏற்ற பெற்றியால் அமலத் தடிப்புற்று மினிர்வது என்றால் (ஐயையோ!) அதன் பெருமை அருமை அதனுள் ஆம்ரூமை யாரால் அறிய முடியும்? ஆசாணே அறிவன். இப்பெற்றிகைவருதற்கு ஆசான் வேண்டும். ஆசான் கிட்டுவது என்றால் பக்குவம் வேண்டும். பக்கு வும். பெற என்றாலோ அதற்கு ரியகி யைகள்—கர்மங்கள் உஞ்சறப் படவேண்டும்கர்மங்களை உஞ்சறவதற்கோபல கோடி சென்ம நற்றவம் வேண்டும். எம் போலிய சாமான்ய மாக்களுக்கு இது ஒவ்வுமோ? ஒவ்வா; ஒவ்வா இவற்றை ஒப்புவது யார்? இன்றே ரன்ன அதி ரக்கியமான-குற்யமான மறைப்பொருளான-நுட்பத்தினும் அதி நுட்பமான விஷயங்களை திரை என்னும் மறைப்பு மறைப்பு என்னும் அறியாமை நீங்கப் பெருத எம் போலிய மாக்களாகிய முட்டைகள்—இரண்டு காற்பசுக்கள்—மானிடச் சட்டை முண்ட பசுக்கள் (அட்டா!) அறிந்து விட முடியுமா? தூலத்தோடு மறைந்தவர் பின்னும் தூலம் எடுக்க

முடியுமா? எனவும், சூக்கும் பெற்றவர் தூலம் காட்டுவது எப்படி எனவும், அஞ்ஞான்று தூலத்தைக் கையினால் பரிசுத்தால் பரிசுத்துக்கு எட்டுமோ? எனவும் நாம் அறிந்து கூறுவது என்றால் அது முடியும் காரியமாகுமா?

“ஒரு பூதியம் மற்றேரு பூதியமாக
மாற்றமடையும்” என்று மேன்டு
டான் கண்டுப்பிடிக்காத வரை அவன்
அதனை ஒப்புக் கொள்வானு? ஒப்புக்
கொண்டானு? அவன் ஒப்புக் கொள்
வாத போது கீழ் நாட்டான்-உள்ளாட்
டான்-நடு நாட்டான்—தென் ஞட்
டான்முதலிய நாட்டார் ஒப்புக்
கொள்வாரா? ஒருவாறு கண்டுப்பிடி

ନଂକୋଟ

“வித்தகம்” எனும் எமது பத்திரிகைக்கு மன்முவந்து நன் கொடையாக சூபா முன்றி அளித்த
(Colombo Pagoda Tea Rooms V. T. Rodrigo)
(கொலாஞ்சிபு, வி. டி. ரோட்டரி
கோ. அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த வணக்கம் என்றும் உரிமையாகற்பாலது.

[U-11]

க்கப்பட்ட அன் பயன்டைபவர் யார்? கண்டவன் தன் ஸ்டுடெகை மிகுதியால் ஒருகால் பயன்டையக் கூடும் என ஊக்கக்கலாமேயன்றி அஃதும் நிச்சய மான் துறிப் என ஆமோ? ஆகா.

இது போலவே நாதம் என்னும்
வூலியால் பிராணிகளைக் கொல்லவா
என்பதும் கண்டு சிறிக்கப்பட்டது.
இதற்குள் கொன்றதை - இறந்ததை
நழுப்பவும் ஆம் என ஊகிக்க இடம்
உண்டு.

இவ்வாறே திருடன் ஒருவளையோ
கொலைஞன் ஒருவளையோ ரண் சிகிச்
ஷ்சபால் அஃதாவது அவன் சரியத் தூ
உள் உறுப்புக்களை திருத்தினால் அத்
திருடன்—கொலைஞன் சம்முணம்
கையில்வன் ஆவான் என்பதும் மேற்கொண்டு

டாரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.
 உலகில் நாம் அறிப முடியாத உள்ள மைக்டோ மிகப் பலமாகும் “கற்றது கைம்மண்ணலாவு, கல்லா துலகனாவு என்று உற்ற கலை மடங்கை ஒதுக்குள்” என்பதும் இப் பொருள் பற்றியதே யாகும். இயற்கையின் திறனை அறிவு என்றால் சிற்றறிவுடைய சிவர்களால் முடிவுதன்று. நம் உடலத்து அமல் நிறையாய் அமைந்த அன்னபை-அன்பு என்னும் செம்பொருளை ஆக்கழுறச் செய்தலாற்றுன் எவ்வகையான தோற்றுமுட்டுண்மையும் அறியப்படும் என்பது வெள்ளிடையாம்.

മത്തേൻ്മണിയമ്പ്

“.....எவ்வித தோற்றும் செங்கிதிந்பற்பல காரணச் செறிவால் அவ்வாற்றுள் நிறை அன்பே ஆக்கும் சிற்றறிவாதலால் முற்று நாம் உணரோம் அந்தியில் அம்மலர் அவர்வதென் என்ட [தின் (க) ஆறிக்கிளோம் ஆயினும் அதந்தும் ஓர் [காரணம் உளதனை நம்பலே யுகம்”

(கூடு-அங்கம் 2. களம் 4 வரி 184-191)

தூலத்தால் ஆக்குமுறவுடே விளை
வேற்றப்படுவதே சூக்குமய். தூல
மே அமலமடைந்து சூக்குமாகும்.
தூலம் இல்லாமல் சூக்குமய் இல்லை.
இச் சூக்குமயமே ஒ வடிவம் எனப்படு
வது. இந் நிலை கைவரப் பெருது
சீவன் இத் தூலத்தை விடுமாயின்
(மரணப் ஏற்பட்டால் என்பது) முன்
— என்ன? “வாய்வே ஒரு வழி வாக

அக்கவு தன ஆவாசை சூழ்வதை
அணியும் பக்குவம் பெற்று, சுக்கில
கரோனித் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தி
யாகும் கருவாகிய சரித்தை—மற்
ஞேர். தூலத்தை அடைகின்றது;
சானான்தான் கிருமி போல. இதற்கு
இடை-கடு இல்லையோ எனின், அத்
னை ஆன்ம அறியமாட்டாத; சிவமே
அறியும். ஆன்மாவுக்கு இதனை
அறியும் பெற்ற கைகூடின் அது சிவ
மாகும்.

குக்கும் தூவங்கள் கருவிலேயே
குக்குமுறுவன் ஆதூப.வினை வழி வமாய்

திற்பதே ஆண்ம இயல்பாதவின் முன் ஈட்டிப் போந்த வினைக்கூட்டத்தில் (சஞ்சிதம்) அடுத்த சென் ம் பெறுதற்குப் பக்குவும் அடைந்த வினைவித்தின் புற அக இயக்கங்களே உடல் உயிர் என அமையும். விரிப் பிற் பெருகும். இதன் இயல்பெல் லாம் அமயம் நேர்த்துழி விரித்துக் கூறப்படும். அமல் முதற்படி கண்டு வாய்மையான அட்டமா சித்தி வாய்க்கப் பெற்ற மெய்யடியார் சூக்குமத் தோடு வதிதலும் பரகாயப் பிரவேசம் முதலியன செய்தலும் உண்டு. எனினும் அவர் முத்தியடையுங்கால் அமலமடைந்த தூலத்தோடுதான் முத்தியடையவேண்டியவராவர். இதனால் தூல சூக்குமங்களின் அந்தியோங்கிய சம்பந்தத்துக்கு ஆவதோர் இழுக்கிலை என்பதும் அறிதற்பாற்று. இதன் திறமெல்லாம் காலம் கண்டு விரித்து விளக்கப்படும்.

உலகத்தில் அறியாமை மலிந்து அறிவாளிகள் எனத் தம்மைத் தாமே மதித்து வதிவோர் கிளர் “ஈதென்ன விபரிதம்! இதுவரை எத்துணையோ நால்களைப் பார்த்தோம். கல கல என்று கற்றேரும். கிராமபோன் (Gramophone) போலச் “சொற் பொழிவுகள்” நிகழ்த்தினேம். இவ் “வித்தகத்தால்” விளக்கப்படும் போருள்களையாம் கண்டத்திலை; கேட்டதிலை. இல்லாததை அதிக சிரமப் பட்டு வருவித்துப் போருள் கூறப்படுகின்றதே!” என்பர்; என்கின்றனர் எனினும் ஒருகால் பொருந்த ஆம். அத்தகையினர் உளரேல், அவர் வாளாங்கு பிதற்றித் திரியாது ஏதப்பாடு கீளை எடுத்துக் காட்டி எமது “வித்தக” வாயிலாகவே வெளியிட ஆம். அவற்றிற்குத் தக்க சமாதானம் தக்க முறையில் ராஜதம் சிறிதும் இன்றி வழங்கப்படும் என்டதையும் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் தூல சூக்குமங்கள் அந்தியோங்கிய சம்பந்தத்துக்கு அடிக்காலிகள் அடைந்து விடுவது ஆக இயக்கங்களே உடல் உயிர் என அமையும். விரிப் பிற் பெருகும். இதன் இயல்பெல் லாம் அமயம் நேர்த்துழி விரித்துக் கூறப்படும். அமல் முதற்படி கண்டு வாய்மையான அட்டமா சித்தி வாய்க்கப் பெற்ற மெய்யடியார் சூக்குமத் தோடு வதிதலும் பரகாயப் பிரவேசம் முதலியன செய்தலும் உண்டு. எனினும் அவர் முத்தியடையுங்கால் அமலமடைந்த தூலத்தோடுதான் முத்தியடையவேண்டியவராவர். இதனால் தூல சூக்குமங்களின் அந்தியோங்கிய சம்பந்தத்துக்கு ஆவதோர் இழுக்கிலை என்பதும் அறிதற்பாற்று. இதன் திறமெல்லாம் காலம் கண்டு விரித்து விளக்கப்படும்.

ஈழநாடும் தமிழும்

(42ம் வாரத்தொடர்ச்சி)

சரவணமுத்துப் புலவர்

இவர் ஏறக்குறைய எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே நல்லாரிலிருந்து மனப்புவி முதலியாருக்கு இரண்டாம் புத்திரராவர். வித்துவசிரோமணி யாகிய இருபாலைச் சேனதி முதலியாரிடம் பலகாலம் இலக்கிய இலக்கணங்கற்று வித்துவ கிரேட்டராய் வினங்கியவர். வேதாந்த சித்தாந்த நூல்களினுங் தெளிந்த அறிவுடையவர். தேச மெங்குங் கிர்த்திபெற்று விளங்கிய ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் இவரிடம் பலகாலங் கற்றவர். சம்பந்தப்புலவர், கார்த்திகேய உபாத்தியாபர், சிவசம்புப் புலவர் முதலியோரும் இவரிடங் கற்றவர்கள். இவர் வேதாந்த சுயஞ்சோதி, ஆத்துமபோதப் பிரகாசிகை என்னு நால்களையெற்றியுள்ளார். சிண்ட ஆயுளோடும் இன்றும் நின்று நிலவுகின்ற உதயதாரகைப் பத்திரிகையிலே களத்தூர் வேதகிரி முதலியாரோடும் வேறு புலவர்களோடும் வாதித்து, இலக்கிய இலக்கண சம்பந்தமாகப் பற்பல விவரங்கள் எழுதியவர். அரசினர்பால் உத்தியோகம்பெற்றிருந்தவர்களெல்லைவேல் வருஷா என ஒரு பிரபந்தம் இயற்றிய தன்றிப் பல தனிக்கவிகளும் மியற்றினவர். இவரியற்றிய தனிக் கவிகளுள்ளொன்றை உண்டுத் தருதும்:-

தம் உடையன என்பதும், இவை தம்முள் வெவ்வேறுக பிரிந்து திற்காமாட்டா என்பதும், அபேதமாகக் கலந்தே இருக்கின்றன என்பதும், இவையே அமலமடைந்து “முத்தி முதல்” என்னும் வீடு ஆகின்றன என்பதும், இவை தத்துவப் பெறியார் துணிபும் வேத உண்மையும் ஆம் என்பதும் ஒருவாறு உணர்த்தகும். சுபம்.

ஆசிரிய விருத்தம்

சுத்திபெற வாம்புத்தி முத்திபெற

[வாம்புத்தர]

சுக்புத்தி ராதி பெறலாம்

தொலையாத குன்மகய ரோகமுத நேயக

[களாரு]

சொல்லிலே சுத்தி பெறலாம்

பத்திபெற வாங்குருட கண்செவிடு

[சப்பாணி]

பரிசுத்த மாகை பெறலாம்

பயமேற பூதம் பிரேதப் பசாசுகள்

பறங்தோட வெற்றி பெறலாம்

சித்திபெற வாஞ்சுத்த வித்தைபெற

[வாஞ்செயச்]

சிற் சொருப மகிமை பெறலாம்

சிவயோக மாதிபல வகையோக சாதனச்

சிவபோக திர்ப்பி பெறலாம்

சுத்திபெற வாஞ்சைவ தர்மவிளக்கஶாமி

சங்கிதி யடைந்து பணிமின்

சந்சங்க சகலசன சமயபரி பாலர்காள்

சத்தியஞ் சத்திய மிதே.

இது வேதாரணியத்துத் தரும விங்க சவாமி பேரிற் பாடியது.

ஏகாம்பரப் புலவர்

இவர் யாழ்ப்பானத்து உடுப்பிடியைச்சார்ந்த வல்லிபட்டித்துறையிலே பரதவ குலத்திற் பிறந்தவர். இவர் தந்தை தாய் பெயர் தெரியவில்லை. அக் காலத்திலே தமிழ்ப் புலமையிற் சிறந்து விளங்கிய சேனதிராய முதலியாரிடத்தும், திருத்தணி கைச் சரவணப் பெருமாளையிடத்தும் இவர் பாடங் கேட்டவர் என்பர். இவர் கந்தரந்தாதிக்கு ஒருரை எழுதியுள்ளார். பற்பல தனிக்கவிகளும் பாடினவர் என்பகவிகள் கிடைத்தில்.

(தொடரும்)

அறிவிப்பு

கடி தர் களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்-